

Slagtryk
April, 2012

Slagtryk
Tidsskrift for digte og kortprosa

nr. 3 - 2012

Ansvarshavende redaktion

Erik Scherz Andersen, Lasse Skjold Bertelsen og Mia
Kirstine Voss

Kontakt

sendind@slagtryk.dk

Forfattere

Zakiya Ajmi, Kasper Anthoni. Thomas Boston, Simon
Holm Pedersen, Noa Kjærsgaard Hansen, Nina Kock,
Kim K-R-E-A Elgaard Andersen, Cecilie Lolk Hjort,
Martin Lykke Nielsen og Inga Møllerup.

Udgiver
Kronstork

ISSN
1904-8165

Forside
Kasper Anthoni

Opsætning
Erik Scherz Andersen

Copyright
Forfattere & Slagtryk

Først publiceret:
<http://www.slagtryk.dk/category/1204/>

Noa Kjærsgaard Hansen

Hun bryder sig ikke om æstetikken

Jeg bryder mig ikke om æstetikken, siger hun med gafflen halvt inde i munden. Hun har skiftet ordene ud med et stykke laks. Som tilbehør til laksen får de en lidt for saltet dildskum og en æblesalat, der svømmer i citron. Vi burde spise mere efter årstiderne, siger hun og studerer hvordan dildskummet sætter sig som snefnug i hans overskæg. Hvilken æstetik, spørger han med en æblebåd hængende mellem under og overlæben, dinglende. Citronsaften drypper fra æblebåden, ned på bordet, ned på flager fra den Himalaya-salt hun købte efter yoga timen forleden. Han har lavet en pøl af citronsaft på bordet, saltflagerne kæmper ihærdigt for overlevelse, men opløses hurtigt. Han observerer det med et fjernt, nærmest hallucinerende blik. Æstetikken i vores forhold, svarer hun. Vores branding som en unit, fremstillingen af produktet os som en salgsvare, forstår du. Det gør han ikke. Hendes efterfølgende suk får stearinlyset til at blafre. Lysene har en flippet aroma. Den minder ham om røgelse. Han synes, at røgelse lugter af gammelt blomstervand. Hun stikker gafflen i munden, skubber laksen forsigtigt af med det bagerste af tænderne, som de skubber olivenen fra en dry Martini af tandstikken i James Bond film. Hun samler læberne, øjnene, spiler næseborene ud, lader laksen smelte lidt på tungen inden hun tygger den, giver et lille hvin fra sig, en slags gastronomisk orgasme. Hun elsker, når maden ligner den i magasinerne. Han tørrer dildskummet væk fra overskægget med en serviet. Det var de samme servietter, som dem de brugte juleaften. Nu er det midt i april, de spiser laks med æblesalat. Med de samme servietter. Hun slikker sig om munden, tørrer sig med en serviet og gør klar til næste mundfuld. Hun kan godt lide skiftevis at spise fisken og salaten, først laksen, så æblerne, så laksen igen. Det skaber en balance mellem det sure og det ferske, siger hun. Hun dypper kun laksen i dildskummet. Først det sure, så det ferske og det salte. På samme tid. Man skal kunne smage det friske i æblerne, det har hun læst. Hun tager en dyb indånding, det har hun lært. Forestil dig os som et æstetisk opus, et kunstværk, fortsætter hun. Vi ville være det man trykker på servietter. Det man tørrer dildskum væk fra skægget med. Det man tørrer røv i, når man er løbet tør for toiletpapir. Han tager den krøllede serviet fra bordet, folder den ud og kigger. Sølvkugler på en hvid baggrund. Rester af juleaften. Rester af dildskum. Hun har aldrig været typen der smed ud. One man's trash is another man's treasure, plejer hun at sige. I det mindste kan vi blive et samleobjekt, siger han og rækker ud efter

salaten. Man kan se på hans smil, at han selv synes godt om bemærkningen. Hun smiler ikke. Han sætter albuen ned i pølen af citron og Himalaya-salt. Hun bryder sig ikke om albuer på bordet, når de spiser.

tørrer langsomt ind.
Førhen gik vi aldrig
i bad vi rullede os
bare i gulvet og
det holdt os fugtige og unge
de gulve gjorde os
meget, meget
lykkelige.

Inga Mollerup

Halemejsje

det rundeste lille hoved
med hvid kalot
nærmest bare et påskud
for den lange hale

ikke en mejse faktisk
men en familie for sig selv!
står der i bogen

et humør af den anden verden

lyden: fin sølvtråd

æggene: hvide med røde prikker
ånej
og ungerne vejer 5 g
det er ok sir sundhedsplejersken

og hør:
søskende og store børn
hjælper til at med bygge reden
samler den med spindelvæv!

efter housewarming smutter de

og smutter

og smutter

og kommer hjem igen
hjælper med at fodre de små

let på strå

Martin Lykke Nielsen

Zoo

Verdens farligste dyr
er et menneske,
men du kan let
fange det.
Vi løber når det røde æbler falder ned
og bliver grønt.
Skildpadden overhaler haren
som overhaler gazellen
som overhaler geparden etc.
Alle vinder, men ingen vinder inden
i enhver
fisk ligger en større
Guleroden smelter midt i snemandens ansigt
som lakridssutten i min mund
Min mormor drikker kartoffelvand,
men kalder alligevel søndag
for mandag,
kan man
overhovedet det?
Orangutangen gemmer verden under en hvid pose
misforstået
synes vi det er sødt.
Det er en af de dage hvor skyggerne
har tingene
uden på tøjet
Solen bruger jorden som solbriller
Og på alt sidder lidt lim
der hvor ordet
har siddet.
Jeg kan se
at de har ændret den zoologiske have,
men også navnet på byen

har de ændret. Er noget
nogensinde hvad det har været?

Mælk

Solen skinner på de hjemløse
da jeg går ned
efter mælk.
Vi siger at vi umuligt
kan undvære
havregryn, og oh
Det hellige rugbrød.
Lyst brød bliver man ikke mæt af,
siger vi, tarmen
må have noget at arbejde med, jeg husker
min børnelærdom: En halv
liter mælk
hver dag
resten af livet
eller dit skelet smuldrer, og mor
må feje det op.
Helena Christensen i et badekar med
kalkpiller.
Jeg husker det
mens jeg går ned efter mælk.

Tiger

Træerne fælder gule
tårer i min notesbog, men ak
skriften anerkender kun sort
og hvidt.
Som en tiger kun kan se sort og hvidt.
Det er til digtets fordel
og zebraens.
Tænk over det før du skriver.
Tænk over at gult
kan afsløre dig.
Du risikerer at blive spist.

*

Jeg ved at happiness writes white
Men hvad skal jeg fordrive
Tiden med mens jeg bliver skilt?
Jeg lader som om jeg ikke interesserer mig ulykkeligt
Forelsket.
Dengang er en taber.
Vi røg cigaretter sammen i gården
Derude på Mols. Jeg sagde
At jeg var op ad floderne i junglen.
Patetisk nar.
At drømme om ekskærester kræver god stilhed.
Jeg har en lejlighed i god sladder
Og jeg elsker det.
Så meget ved jeg da.
Intet kunne være mere
Frastødende blandt andet.
Som om jeg kunne blive mest gift.
Allermest har jeg lyst til at bebo min stemme bedre.

Kasper Anthoni

Det runder let vejen runder let
fliserne kolde når du læner dig
og pisset stinker du har været væk
du har været dig selv du ville hjem
men gadelygterne og morgentrafikken
genkendte dig ikke som en anden
og nu skriger du dig selv i ansigtet
i opgangen på dørmåttten hvor du
beder til at låsen er blevet skiftet ud.

Den glade idiot med solen i øjnene
idiot med morgendråber på læben
liderligt cyklende stejlt op
gennem nederdelens sprækker
den glade idiot når nattens pedaler
og træder til.

I dag kalder fuglene
fiskene på kors
regnen siler
grønt og svalende
fuglestruber strækkes
og den vandbårne spiller
en harpe fri af sit næb.

Kim KREA Elgaard Andersen

Iso-certificeret rullesten

Skægget kradsede. Han kradsede igen. Tag den. Så kan det lære hvem der bestemmer over hans ansigt. Skægget var ikke så autoritetstro. Han sukede. Lod de fedladne skuldre trykke rygsøjlen sammen. Rettede brillerne. Så lidt nærmere på bygningen. Det lignede allermest en skurvogn. Ikke just optimalt som kontormiljø. Tvivlsomt at firmaet havde udarbejdet en arbejdsmiljødrøftelse. Hvad skulle det egentlig også hjælpe? Folk gjorde jo alligevel bare som det passede dem. Skærm i øjenhøjde. Hvorfor? Han havde aldrig forstået de tekniske begrundelser for det. Alle kigger jo ned i bordet når de læser. Aviser, bøger, porno. Max. 3 kg løft med 3/4 armsafstand ca. 45 cm. Hvorfor? Folk har jo forskellige styrker. Man kan ikke bare generalisere på alle. Da han startede, fløj han med glæde ud i virksomhederne og oplyste dem om korrekt arbejdsstilling og belastning ved løft, svulmende af viden og stolthed. Han var klar på at tage nogle slåskampe med arbejdsgiverne. Han var på medarbejdernes side, kæmpede deres sag. Han turde sige fra for dem. Han blev mange steder mødt med fnis og hovedrysten, i bedste fald ligegyldighed. Der var ikke nogen der skulle fortælle dem hvordan de arbejdede bedst. Han var stædig i mange år, men uvillighedens massive dæmning adskilte ham efterhånden fra engagementet. Han gik rundt i et gennemsigtigt isolationsfængsel. Inspicerede alene, talte alene, for døve, dovne øren. De grinede lydløst inde i det gule lys der fremhævede vinduet i skurvognen. Han kradsede igen. Kiggede op på den grå, skyforladte himmel. Satte sig ind i bilen og kørte hen på Flyvergrillen. Fik en flæskestegssandwich og en Cocio.

Stedsegrønt plejer hjem

Kaffemaskinen knurrede. Duften spredte sig. De glitrende blade smækkede, hver eneste gang hun stak sin finger ind på tungespidsen og pressede den ned på bladets højre hjørne. Det skete rytmisk, motorisk, hver side blev læst med samme hastighed, hurtigt, det var det, ganske hurtigt, ja. Hun sad der. Hun kunne mærke stolen, mærke ballerne presse sig ned i det hårde træ, presse sig mod armlænet, hun sad der. Hun sad fast. Der var endnu en time til ungerne skulle hentes i vuggestuen, hendes unger, hun ejede dem, havde ansvaret, havde produceret dem. Dygtig producent. Vellykkede unger, sjældent problemer i børnehaven, andet end den ene gang hvor Johanne havde spist sand og hostet frokosten op i hovedet på en anden unge, en knapt så velproduceret unge, men dog en unge. Der var stadig tid. Hun kunne vælge noget andet. Hun havde ikke valgt det her. Det havde valgt hende. Hun havde valgt ungeløs, ambitiøs mand, Barcelona, fortovscafé, modebutik, spa, champagne. Hun havde unger, tålelig mand, Ringsted, mødregruppe, H&M, badekar, blandet saft. Det havde valgt hende. Kastet sig over hende, frådende, frottéhåndklædeindhyllet, lydløst, snedigt, meget snedigt, men ville hun finde sig i det? Ja, det ville hun nok, det ville hun nok, ja, indtil ungerne lige blev lidt ældre, til manden lige blev lidt tykkere, til hun lige var lidt mere utilfreds, lidt mere, for det var jo godt nok, hun kunne ikke klage, nej, det var skam godt nok, hun havde det godt, de havde det godt, alle har det jo fint, og det andet var jo også noget pjat, og noget overflade, og var det egentlig det værd når alt kom til alt, og græsset var vel egentlig gult på den side, var det ikke, jo, det skulle man mene, det skulle man mene. Ja, ok, de slog måske ikke græsset på den side, og de havde vel egentlig også en del bregner og rhododendroner, men de blomstrer jo ikke hele året, vel? Nej, hun havde stedsegrønt, det havde hun, og det behøvede ikke meget pleje, det plejede sig selv, og plejer var fandeme ikke død i det her kvarter, næ, det var han ikke, han boede på hvert gadehjørne og holdt orden og sørgede for at alt var ved det gamle, tak, det gamle, det kan vi lide, det kan vi stole på. Man kan jo ikke stole på en rhododendron, vel? Man kan knapt stave til det. Kaffemaskinen begyndte at dryppe af, hånden skænkede, koppen brændte læberne let, hun kendte den følelse, hun tog hele kanden og hældte den skoldhede kaffe ud over hovedet. Stod og dryprystede. Også da de ringede fra børnehaven.

Cecilie Lolk Hjort

frihed er
når ingen griber dig
hvis du falder ud fra taget af en skyskraber. frihed er

når ingen rækker ud efter dig
om natten, når du netop er faldet i søvn
og begyndt at drømme
om mursten, der lægger sig ovenpå mursten
som af sig selv
uden din hjælp, udenfor dit
ansvarsområde
men alligevel, af uvisse grunde,
i dit navn. frihed er

når uret på din hånd
ikke angiver tiden, men blot drejer sine visere
roligt frem og tilbage
som overkroppen på en grædende mand
der sidder i en vuggende robåd
et sted lidt syd for stillehavet.

hvor længe kan jeg fastholde det pludselige
en snublen, et manglende hjerteslag

hvor langt kan jeg falde før det ikke længere virker sandsynligt
at jeg virkelig falder

måske er denne følelse jeg har
af konstant at glide gennem fingre der vil redde mig
passerende forbi tusind hænder fra etage til etage
ikke min snarlige død
men blot et enkelt par arme, der længselsfuldt resignerer
sig ind i min blinde, forpustede
fletten fingre

Simon Holm Pedersen

Fotografier af smukke kinesiske kvinder henrettet i løbet af de sidste 30 år

Enhver Sne

Ren Xue er på knæ. To hvide handsker ligger på hendes skuldre. Den ene handske fører op i en arm, der tilhører en betjent med et ansigt i skygge. Betjenten har vendt sig væk og kigger på noget uden for billedet. Uniformen er grå med et rødt mærke på skulderen. I hans bælte hænger et bundt hvid snor. Den anden handske ender i en arm, der ligger i en skygge på jorden. Bag dem stikker et hvidt banner i vejret. Der er skrevet tegn på stoffet. Bag banneret hæver en mark sig i et højdedrag oversået med spredt buskads. Ren Xue har front mod mig. Hendes ansigt er oppustet. Det venstre øje er i skjul bag hendes hår, der er strøget væk i højre side, hvor et udsnit af panden danner en bleg lysning. Det højre øje er et stykke kul. Solen falder i skygger over hendes næse, der er et amorft fremspring, hvis sorte udlæggere flugter med kindernes forbjerge i dannelsen af en trekant med munden som fundament. Hendes t-shirt er hvid. Hendes skjorte er hvid. De går i et med handskerne. Den venstre brystvorte er synlig gennem stoffet. Et stykke hvid snor er viklet om hendes højre overarm. Noget af maven er synlig. En stribe hud. Hun er iført beige lærredsbukser med en metalknap i skridtet. Om livet har hun et skærf, der hænger ned langs hendes ben.

Billedteksten fortæller hvordan at Små Minen på bekostning af enhver kærlighed til Enhver Sne, er resultaterne kun Små Minen arrangerer Enhver Sne en servitrice job. Små Minen efter at være blevet indberettet for skatteunddragelse, at stå i spidsen for arbejdsgruppen for denne undersøgelse set Enhver Sne, så er det en skæbne: Manglende Genstand har et godt job. Efter at Enhver Sne ikke var underlagt nogen gode arbejde, fordi de Enhver Sne servitricen kender til at gøre Små Minen at være i stand til bedre at styre deres leg. Sammen med Enhver Sne vrede ven Caolin Lin, Små Minen anden datter Manglende Genstand dræbt. Billedet: ingen sne billeder, før udførelsen.

Gul Feber

Tao Jing sidder på hug. Bag hende står to betjentes hofter. Om livet har de bælder og i et af bælderne er et bundt hvidt snor. De er klædt i gråt. Til venstre kigger en mand i cremefarvet jakke væk. Han har noget hvidt mellem fingrene (en cigaret?). Bag ham er en række hoveder. Det nærmeste er et magert ansigt iført militærkasket med bånd og en blank metalskive. Bag hovederne ses en betonmur. Tao Jing er vendt mod venstre, men kigger ud på mig. Hendes ansigt skinner gyldent med en rød stribe i midten. Billedkvaliteten får hende til at lyse. Den udvisker hendes træk. Den venstre pupil er hvid. Det sorte går i ét med øjenbrynet. Håret er i en tresserfrisur, der indrammer den gule hud. Noget af hendes hals er blottet over den blåblomstrede top, der er skjult af læderjakken. Tao Jing er i færd med at spise en skål ris. Hendes fingre er lange og krogede. Et stykke hvid snor er viklet om venstre arm. De bare fødder kan ses under joggingbukserne.

Ifølge billedteksten var Guld Feber, en naturlig skønhed Yunnan pige. På grund af narkokurerer for hendes kæreste blev dømt til døden i 1991, kun 20 år gammel, 50 år at blive de yngste kvindelige dødsgangen. Guld Feber sidste måltid at spise. Blev henrettet efter Guld Feber.

Rød Fyr

Song Dan sidder på en sofa. Bag hende er stofbetrækkets blomsterbuketter i røde nuancer. Til venstre kan jeg se et gyldent fløjsjakkesæt og kraven af en mand. Lidt af nakken er synlig. Til højre er noget hår, en overarm og en hånd set gennem krystal (et glas?). Foran Song Dan er en række plastikflasker og en pokal fyldt med is. Song Dan sidder vendt mod venstre. Hun er iført en blå kjole med flæsedede stropper, som er snøret i livet. Den åbner sig i en dyb udskæring, hvor jeg kan se hendes små bryster. Kravebenene er synlige. Skuldrene er bare. Tænderne er synlige. Song Dan har et babyansigt. En film af slim glinser på hendes kinder og læber. Øjnene er to striber. Det rødbrune hår hænger i nåle, der omslutter hendes ansigt. Spidserne truer med at slå rod i halsregionen. I hånden har hun en tang, der er ved at løfte en isterning over i hendes drink. Isterningen er hvid som mælk.

Billedteksten siger at i 1986, Rød Fyr Ruichang City, Jiangxi-provinsen, blev født i en almindelig bonde Nanyang Township. Hun var 13 år gammel Nanyang mange skoler en lærer tilnavnet Rød, utroskab, længe efter at mange af deres klassekammerater onkel forførelse, selv om de to kriminelle er blevet idømt ni år og otte års fængsel, men de gav Rød Fyr skabt en meget store skader på hjertet. Grow up, forældre urimelig slået uddannelse, har han uddybet bitterhed og oprør. Wandering i samfundet Rød Fyr fans starten netværk, gør et stort antal af venner, lærte at ryge, drikke alkohol, natten ikke går hjem. National Day i 2005, før en morgen, lige fyldt 18-årige Rød Fyr blev ført til hans død. Hun dræbte sin kæreste på grund af planer om at kidnappe blev Jiujiang By Intermediate Domstolen dømt til døden. Og denne pige sagde, at han kun kom for at se idol Liu Xiang at rejse midler.

Strømmende Pil

Liu Jinfeng står med et skilt om halsen. Hun er flankeret af tre frakkeklædte betjente. To af dem i brunt, den sidste i blå. Betjenten til venstre står med hænderne i lommen. Betjenten til højre er forsvundet op i sine ærmer. Betjenten i midten griber med en vanteklædt hånd om Liu Jinfengs albue. Deres hoveder er mørkebrune plamager iført hat. Bag dem står en folkemængde og et aflangt banner stikker op. Folkemængden står på en forhøjning (en trappe?). Der er et rødt kryds over nogle af tegnene på banneret. Måske har de skrevet forkert. Til højre i billedet står en kvinde med et skilt om halsen. Hun ligner Liu Jinfeng til forveksling. Kvinden er omgivet af betjente iført solbriller. På venstre side af Liu Jinfeng kigger en kvinde i rød frakke væk. Liu Jinfeng er vendt mod venstre. Ansigtet er utydeligt. Hendes næseryg ender i en lille tip over munden, der bliver væk i det uskarpe billede. Øjenkrogene tynger kinderne, og vægten ender i den nedadvendte hage. Håret er i en hestehale, og foran hvert øre er en tynd lok hår. Hun er iført joggingbukser og en lyserød hættetrøje med mønster. Mønstreet breder sig i mange forgreninger over og under skiltet.

Ifølge billedteksten fødte i slutningen af 1994 Strømmende Pil Godt Omdømme en lille dreng. 1995 kinesiske nytår ferie i deres hjembyer Humou. Humou store raseri, klædt nøgen og bundet sine hænder til Strømmende Pil hængende i træerne Henchou, og en kniv til hendes lår og underkrop Mengchuo tortur "ægteskabsbryder", til at torturere en meget hård kamp. Strømmende Pil vågnede, dækket af blodige, smerter, blot for at finde sin søn har været grusom mod Humou kvalt, og for en tid som torden og toppen, tab af følelse af spænding, at gøre alle den indsats, tage et segl til den sovende Humou skråstreg, forårsagede hans død, og satte ild til huset. På billedet Strømmende Pil sætning, før billederne.

Blomsterknop

Lai Xiangjian sidder på jorden. Bag hende er en række ben i politiuniform. De har alle hvide handsker på. Der er gyldne bånd om ærmerne og langs buksekanten. En handske holder et stykke hvid snor magen til det, der er om Lai Xiangjians hals. Foran Lai Xiangjian sidder en kvinde i hvidt udvisket af slid. Det er svært at afgøre farven på hendes hat. Hun sidder på hug i en sort nederdel og har en taske over skulderen. Hun støtter hånden på sin hage og kigger på Lai Xiangjian. Til højre for Lai Xiangjian sidder to mænd på hug. Den blå skjorte har en mikrofon med en lang ledning, som han holder frem foran Lai Xiangjian. Den sandfarvede skjorte noterer på sin blok. På ærmet har han et mærke omkranset af guldtråd. Under ham er en slidt plet af græs. I forgrunden stikker hovedet af en kvinde i politikasket ind i billedet. Lai Xiangjian har front mod mig. Hun har et spænde i sit sorte hår, der hænger ud over hendes hvide skjortebryst. En af betjentene har klippet hendes hestehale af og står med den i hånden. Ansigtet er fladt med små kæber, der forsvinder ned i halsen. Hovedet er endnu ikke vokset frem. Munden er en lille rød blomst. Hun taler ind i mikrofonen med blikket rettet ned mod sine sneakers, der er bundet sammen med den nævnte type snor. Benene er i en anstrengt stilling.

Billedteksten fortæller, at Blomsterknop, der bor i Pukou og Konge var oprindeligt den primære, high school klassekammerater, men efter endt uddannelse har ikke været kontakt. I 1998, gør et tilfældigt møde Blomsterknop og Konge slog en gnist af kærlighed. I november 1999, at Zhejiang Jinhua Konge arbejde, er de stadig gæs i dine øjne, smerten uudholdelig miss Blomsterknop, som også gik alene for at besøge Konge Jinhua, var Konge rørt. Men det var lidt sur „Blomsterknop, at han er dimitteret fra midten skole, og kongen er ved at forberede en ambitiøs studentereksamen, og kongens mor bad hende om at få et kollegium eksamensbevis, eller tilladt til døren, Blomsterknop føler et stort pres. Blomsterknop rundt og lede efter arbejde, er mindre uddannede fejl, der skyldes "en følelse af krise" mere og mere vigtigt. Hun følte også de følelser, som før med Konge, efterhånden producerer verdens-trætte sind. Således, stabilitet og Blomsterknop købe en frugtkniv, klar til at begå selvmord, men tanken om elskede Konge, og følte modvilligt, at han gik til et hotel om Konge. Den nat de mødes, Blomsterknop hemmeligt afgøres ud af 40, i den klargjorte kaffe drikker til Konge. Konge faldt i søvn efter en pludselig flash af en tanke Blomsterknop og Konge til at dø med. Så hun klædt, fra posen og fjern kniven justeres mens de sov i Konge Meng sækken. Dræb hendes kæreste, gik Blomsterknop ud for at købe Valium klar til at begå selvmord, men blev pågrebet af politiet.

Nina Kock

fra interview med anne dorthe tanderup i magasinet 'fit' nr. 3, 2012

[mit barn] er meget intelligent og kreativ - og sensitiv
han har haft svært ved at håndtere forandringer og overraskelser - og fysisk kontakt
det er faktisk kun mig
som har kunnet have tæt kropskontakt med ham
da han var fire år
begyndte han at snakke om at dø
han havde ikke lyst til at være her mere
da han var fem år
sagde han at vi ikke var hans familie
og at han ikke kunne lide os
og han er flere gange bare gået ud ad døren, simpelthen
vi fik lavet forskellige test på ham, bl.a. af tarmflora
og på den baggrund fjernede vi alle
gluten- og mælkeprodukter fra hans mad
efter fjorten dage rejste han sig en aften
gik rundt om spisebordet
hvor vi alle sammen sad
og kravlede op på skødet af bjarne
det havde han aldrig før gjort
ved at ændre på [mit barns] kost
fik vi en helt anden dreng
som er glad
fuld af spilopper
og har masser af kammerater
og elsker livet
og han kan selv mærke
hvor meget maden påvirker ham
nogle gange siger han 'mor, jeg er ked af det
jeg tror jeg har fået noget jeg ikke kan tåle'

Thomas Boston

Afbetaling

som en bog og et prismærke
forlod de hinanden
hun forlod ham
præcist
og så langsomt og
præcist
som han forlod hende
i en gensidigt barmhjertig tøven
så mindst muligt
af den ene fulgte med
den anden
og det skulle gøre ondt
præcis så længe
at det ikke gjorde ondt
prisen var høj
som et plaster

Separation af pris og plaster

det starter forsigtigt som
et prismærkat hives af en bog
langsomt helt modsat
alt hvad der er comme il faux
vedrørende plaster på hud
hvor der ikke må følge noget med
af bogens hud
bogen er ikke levende
for bogen kan ikke hele
som du er den der tilfører skriften liv
du stryger omslaget som hud
lille bog lille bog
søde lille bogen
du skal forblive intakt, hel og ren
som smerte
mellem hud og plaster
der ikke forsvinder
med plasteret
smerten er ren og
smerten er dindindin
som det inde i bogen
kun bliver ditditdit rene
dit prisløse indtagne
i plasteret står noget ulæseligt
efterladt med hår og klister
der står noget efterladt i et plaster
det står med hud og hår og klister
det kræver noget at læse dig
prisløse dig og dit indtagne
bogen er prisløs og dindindin
og prisen har I begge givet afkald på
som et plaster var en pris på såret
og såret var ditditdit
og såret var fortjent
og såret var en pris
og hvem skulle kunne
købe dit uskrevne lille knæ

for hudfarvet stof
eller et helende motiv
af Anders And eller Mickey Mouse
eller en sommerfugl som kroppen kan ånde igennem

Indholdsfortegnelse

Forside af Kasper Anthoni

Noa Kjærsgaard Hansen	Hun bryder sig ikke om æstetikken	s. 3
Zakiya Ajmi	Natradio	s. 5
Inga Møllerup	Halemejsje	s. 7
Martin Lykke Nielsen	Zoo	s. 8
	Mælk	s. 10
	Tiger	s. 11
	*	s. 12
Kasper Anthoni	Tre digte	s. 13
Kim K-R-E-A Elgaard Andersen	Iso-certificeret rullesten Stedsegrønt plejer hjem	s. 16 s. 17
Cecilie Lolk Hjort	Frihed er hvor længe kan jeg fastholde det pludselige	s. 18 s. 19
Simon Holm Pedersen	Fotografier af smukke kinesiske kvinder henrettet i løbet af de sidste 30 år	s. 20
Nina Kock	fra interview med anne dorthe tanderup i magasinet 'fit' nr. 3, 2012	s. 25
Thomas Boston	Afbetaling Seperation af pris og plaster	s. 26 s. 27